

LAUDATIO

Din "Galeria de aur" a vocilor românești, numele bass-baritonului **George-Emil Crăsnaru** se desprinde cutezător și radios, reușind să-și impună cu profesionalism și talent toate argumentele interpretative în spațiul muzical românesc și internațional.

Licențiat al Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, domnul George-Emil Crăsnaru a beneficiat de studii aprofundate de canto, sub conducerea marilor muzicieni Petre Ștefănescu-Goangă și Aurel Alexandrescu, dar și a unei generații de pedagogi care aveau să-i definească personalitatea puternică și forța vocală expresivă, demne de o carieră internațională de referință.

Să nu uităm faptul că artistul român provine dintr-o familie de artiști, unde argumentele educative erau întotdeauna ancorate în

Enescu”, optând pentru genul vocal-simfonic, între 1971-1980 devine prim solist al primei scene lirice a țării, Opera Română.

Cariera internațională începe în 1980, la Wiesbaden, unde rolurile interpretate îl așează pe calapoduri extrem de dificile, de la repertoriul mozartian „Flautul fermecat”, la paginile copleșitoare ale lui Richard Wagner, fie în „Olandezul zburător”, fie în „Tannhäuser”. Se simte o mare atracție pentru rolurile mari eroice, pentru repertoriul german, dar și pentru capodoperele verdiene. Iată că în 1993, pe scena Scalei din Milano, vocea excepțională a bass-baritonului George-Emil Crăsnaru impresionează publicul în „Don Carlo”, sub bagheta atât de exigentului dirijor verdian, Riccardo Mutti.

O mai veche iubire a anilor 1970, genul vocal-simfonic îl readuce pe distinsul artist din nou la Scala cu „Messa glagolitica” a lui Leon Janacek.

În 1994, pe aceeași scenă

artistul român va fi înfrânt dificilul rol al Doctorului Faust din „Îngerul de Foc” al lui S e r g h e i Prokofiev.

Când trebuie să remarcăm dimensiunile geografice ale unor astfel de cariere remarcabile, mă gândesc de fiecare dată din ce punct al

pământului să plec: Hamburg, Berlin, Köln, Bonn, Paris, Budapesta, Montecarlo, Madrid, Amsterdam, Lisabona, Huston-Texas, Montreal, Toronto, Praga, și multe alte țări îndepărtate: Peru, Venezuela, Japonia, Coreea, China, Argentina, Finlanda, s.a.m.d.

Profesor al Facultății de Muzică „Robert Schumann” din Düsseldorf-Germania, din 1994, renumitul artist român nu uită ce-și datorează și mai ales ce datorează școlii românești de canto: talentul său excepțional, calitatea splendidă a

vocii sale, temperament dramatic, știința cântului, tradiția și cultura unei școli a Operei Naționale.

În spiritul acestor afirmații, profesorul universitar formează mulți artiști tineri, ajută și sprijină lansarea în carieră a unor voci pe care le consideră reprezentative și vine de fiecare dată acasă, modest și înțelegător, pentru tot ceea ce surprinde în clipele noastre specifice de românism.

Așa îl regăsim la cursurile de Master la Constanța, de 4 ani de zile, jovial și încrezător că poate să pună umărul la consolidarea unei școli de canto aici, la malul mării.

Bass-baritonul George-Emil Crăsnaru a impresionat publicul de pretutindeni, a fost lăudat și extrem de bine cotate de mari dirijori, începând cu colosul Herbert von Karajan și atingând satisfacția pretențioasă a sublimului Riccardo Mutti.

Stau mărturie multe, multe înregistrări radio-tv, dar mai ales onorurile primite ca laureat al unor prestigioase

Concursuri Internaționale de Canto („George Enescu-București 1970”, „Johann Sebastian Bach-Leipzig 1972” și „sHertoghenbosch-Olanda 1972”) și distincții acordate cu diferite ocazii, atât în țară, cât și în străinătate.

Ambasador al artei românești pretutindeni în lume, distinsul George-Emil Crăsnaru vine să îmbogățească tezaurul liric românesc cu momente de mare frumusețe vocală, fapt ce a determinat specialiștii timpului să-i acorde locul de primă mărime printre valorile artistice românești.

În acest spirit (și câte alte lucruri minunate se mai pot spune), Catedra Canto, cu acordul Senatului Universității „OVIDIUS” din Constanța se simte onorată de atenția acordată și de sprijinul constant oferite unei școli tinere și ambițioase, cu dorința fermă să fie demnă de o astfel de tradiție.

Distinse maestre, primiți împreună cu respectuoasele noastre reverențe de recunoaștere și apreciere și întreaga noastră admirație, titlul de Doctor Honoris Causa al Universității „OVIDIUS” Constanța.

Florența-Nicoleta MARINESCU

pregătirea pentru înțelegerea și parcurgerea artei, sub toate formele ei de exprimare.

Bass-baritonul George-Emil Crăsnaru este un intelectual elitist, un căutător al tainelor muzicale prin mesajul direct al partiturii, un sfredelitor al caracterelor dramatice, un tălmăcitor de sensuri și rosturi muzicale. O prezență splendidă, o personalitate artistică impresionantă, o voce de har și o penetrantă aură interpretativă.

Dacă în 1970 îl regăsim ca debutant la Filarmonica „George